

HET BELANG EN DE BETEKENIS VAN JERUZALEM

hjms

Geliefde broeders en zusters, in deze bijbelverkondiging wil ik ingaan op een politiek gezien actueel en zeer gevoelig onderwerp, namelijk de vraag of de staat Israël met zijn Joodse volk rechten kan doen gelden op het land, maar in het bijzonder op de stad Jeruzalem. Ik wil niet alleen deze vraag trachten te beantwoorden, maar zal tevens trachten het belang en de betekenis van Jeruzalem in brede zin te beantwoorden.

Hoort dit onderwerp wel in een bijbelverkondiging thuis? Paulus zei immers dat hij in zijn predikingen niet met uitnemende of wijze woorden wenste te komen, doch uitsluitend met de gekruisigde Jezus Christus. En hier zeg ik amen op! Maar Jeruzalem staat niet voor niets in het centrum van de belangstelling. Het is de stad waar Gods Zoon, onze lieve Heiland Jezus Christus stierf, waar Hij ten hemel voer en waar Hij binnenkort met heerlijkheid als de grote Koning der aarde zal terugkeren. Prijst Gods grote Naam! En Jeruzalem is de stad van waaruit Hij straks de aarde zal regeren. Jeruzalem is dus heel nauw met Jezus verbonden.

Een bijbelverkondiging over dit wereldwijd actuele onderwerp is daarom héél belangrijk, opdat de kinderen Gods niet verrast zullen worden door bepaalde verontrustende eindtijd-gebeurtenissen. Maar ook opdat zij zich niet de opinie van de wereld zullen laten opdringen, doch hun standpunt zullen bepalen aan de hand van het Woord van God, de bijbel. Het is zeer gevaarlijk om de oren naar wereldse opinies te laten hangen, want God straft mensen die Zijn volk Israël verdrukken, benauwen en vervloeken of hun land verdelen. Leest u toch beslist eens Gen. 12:3; Deut. 30:7; Num. 24:9; Zach. 2:8b; Joël 3:2.

Ik geef eerst een korte bijbelse beschouwing op het onderwerp. Daarna verdiep ik de punten:

De relatie tussen Jeruzalem en het volk van Israël

Jeruzalem is Gods geliefde woonplaats en regeringshoofdstad

Israël en Jeruzalem zijn een Joodse erfenis

Korte bijbelse beschouwing

Er staat een verbazingwekkende tekst in het Woord van God. De bijbel noemt Jeruzalem het middelpunt van de aarde. Ezech. 5:5 --- *“Alzo zegt de Heere HEERE: Dit is Jeruzalem, welke Ik in het midden der heidenen gezet heb, en landen rondom haar henen.”*

Waarom toch noemt God de stad Jeruzalem het middelpunt van de aarde?

God wil de wereld vanuit Jeruzalem laten zien, dat elk volk dat Hem aanneemt een gezegend volk zal zijn. Dat Hij niet slechts het Joodse volk, maar ook de andere volkeren wil zegenen. Voor het eerst werd dit vanuit Jeruzalem aan de andere volkeren getoond toen op het hoogtepunt van Salomo's regering hun koningen naar Jeruzalem kwamen om Salomo's wijsheid en rijkdom en Israëls vrede en welvaart te bewonderen. Maar vooral om te vernemen, dat het God was die hen zo had gezegend.

Het was hier in Jeruzalem, dat God Zichzelf met de gehele wereld verzoende op de berg Golgotha (2 Cor. 5:19) in het offer van Zijn Zoon Jezus Christus. Dus vanuit Jeruzalem werd het getuigenis van de goddelijke waarheid van verzoening met God over de wereld verspreid (Luk. 24:46-47; Hand. 1:8). Het was ook in Jeruzalem (op de Olijfberg) van waar Jezus naar de hemel terugging. En hier op deze plaats zal Hij ook spoedig wederkeren. Wedergeboren kinderen Gods zouden elke dag in die verwachting moeten leven.

Dus vanuit Jeruzalem mocht de wereld over verzoening van zonden horen, maar het is ook de plaats waar Jezus als de grote Koning zal wederkomen. Vanuit Jeruzalem zal de aarde door Koning Jezus worden geregeerd (Ps. 2:6-8; 22:28; 89:27; Jes. 2:3-4; Jes. 9:6; Mich. 5:1. Dit zal zijn tijdens het komende 1000-jarige Koninkrijk. Dan zullen de volkeren naar Jeruzalem trekken om te leren over Gods Woord (Jes. 2:3-4; Zach. 8:23). Israël zal geestelijk

worden hersteld ópdat de overblijvende mensen die de Heer nog niet kennen, Hem zullen aannemen (Amos 9:11-12; Hand. 15:14-17). De Joden, dan een heilig volk van priesters, zullen dan het godsdienstonderwijs geven (Ex. 19:6; Rom. 11:12).

Maar het grote, goddelijke verzoeningswerk vindt Zijn hoogtepunt en voltooiing in het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid van Christus, dat straks uit de hemel nederdaalt. Openb. 21:2 en 6 --- *“En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En Hij sprak tot mij: Het is geschied.....”*. Voor elk waarachtig kind van God is dit dé betekenis van Jeruzalem. Zij richten zich niet naar de aardse stad Jeruzalem, maar naar de hemelse stad, alhoewel uit deze bijbelverkondiging blijkt dat het aardse Jeruzalem héél grote betekenis heeft. Maar voor de christen heeft de hemelse stad prioriteit. Naar dit geestelijk Nieuwe Jeruzalem zien zij uit, net als Abraham (Hebr. 11:10, 16; 12:22). Er zal eens een Nieuw Jeruzalem komen. Het is de levende gemeenschap van kinderen Gods, de Gemeente, het Lichaam van Christus, de aanstaande Vrouw van het Lam. Samen vormen zij een geestelijke nieuwe stad, het Nieuwe Jeruzalem, dat ook fysiek een echte stad zal zijn (Openb. 21:10-21). Broeders en zusters, reinigt u zich toch en leeft u toch in heiligmaking. Het moet de levende hoop en verwachting zijn van elke wedergeboren christen zijn om eens deel van die wondervolle Bruid te mogen uitmaken.

De relatie tussen Jeruzalem en het volk van Israël

Gezien het voorgaande is de relatie tussen Israël en Jeruzalem in feite onverbreekelijk. De bijbel zegt dat Israël in de eindtijd vanuit Jeruzalem Gods getuige der volkeren zal zijn. En de profetieën van het Woord zullen hoe dan ook worden vervuld. Die onverbreekelijke relatie is nog beter te begrijpen, als we de volgende feiten en gebeurtenissen in ogenschouw nemen:

De relatie tussen Israël en Jeruzalem begon reeds bij de schepping van Adam en Eva. De Rabbijnen verklaren dat Adam en Eva geschapen werden uit het stof van de berg Moria. Deze berg wordt heden tendage de Tempelberg te Jeruzalem genoemd (2 Kron. 3:1). De Tempelberg is onder christenen vooral ook bekend geworden onder de naam “berg Sion”.

Daarna werd Israël's relatie met de Tempelberg vervolgd via haar stamvader Abraham. Het volk Israël bestond nog niet, het was nog slechts door God beloofd aan Abraham. Op een dag ontmoette Abraham de koning van Salem, Melchizédek, die Priester was van de allerhoogste God (Gen. 14:18). Abraham erkende Melchizédek als zijn meerdere en bracht aan hem de tienden (Gen. 14:20). Hebr. 7:3 en Ps. 110:4 zeggen ons, dat Melchizédek de pré-existentie van Jezus Christus, onze Hogepriester was. Melchizédek was Koning en Priester van Salem. En Salem is een van de oude namen voor Jeruzalem, waartoe ook de berg Moria (de berg Sion) behoorde. Ps. 76:3 zegt --- *“En in Salem is Zijn hut, en Zijn woning in Sion.”* De woning van onze Heer is dus op de berg Moria, in Salem, in Sion, dus in Jeruzalem. En Hij had dáár reeds Zijn woning vóóordat er sprake was van een volk Israël.

Enkele jaren later offerde Abraham zijn zoon Izaäk op diezelfde berg Moria (Gen. 22:2 e.v.). Deze geweldige gebeurtenis is een schaduwbeeld van Gods genadeoffer van Zijn eerstgeboren Zoon Jezus. God maakte op de berg Moria Zijn heerlijke Evangelie in Jezus, het Lam van God, bekend. Het is goed om hierbij nog wat kanttekeningen te plaatsen. De naam Moria is afgeleid van het Hebreeuwse werkwoord “*lir-ot*”, dat “*zien*” betekent. Moria betekent “*verschijning van de Heer*”. En (geestelijk) “*zien*” heeft alles te maken met de gebeurtenis op Moria. De Heer in de gedaante van de Engel des Heeren openbaarde Zich aan Abraham (Gen. 22:11). Abraham *aanschouwde* de Heer in geloof. En de Heer liet Abraham iets van Zijn grote reddingsplan *zien* en wees hem op een ram welke in plaats van Izaäk moest worden geofferd (Gen. 22:13). God *zag* hierbij vooruit naar het volmaakte offer van het Lam van God tweeduizend jaren later. Hij toonde dit aan Abraham, toen uit zijn bereidheid om te offeren, zijn geloof *zichtbaar* werd voor God. Abraham noemde de plaats

dan ook “*Adonai Jireh*”, d.w.z. volgens de Statenvertaling “*Jahweh zal voorzien*”. Maar letterlijk betekent het “*Jahweh zal zien*” (Gen. 22:14). God wees Abraham dus op Zijn grote reddingsplan in Jezus, het Lam van God (Gen. 22:17-18), Die in Gal. 3:16 het Zaad van Abraham wordt genoemd.

Jeruzalem was een onderdeel van het Beloofde Land dat God aan Israël schonk, na de uittocht uit Egypte. En God koos Jeruzalem uit als de plaats om dáár te wonen en om dáár Zijn Naam te vestigen (Deut. 12:5). Jeruzalem lag op de grens van het aan Juda, respectievelijk Benjamin toegewezen gebiedsdeel (Joz. 15:8; 18:16). Juda en Benjamin slaagden er echter niet in om de oorspronkelijke bewoners, de Jebusieten, te verdrijven.

Koning David heroverde Jeruzalem op de Jebusieten, nadat Israël het was kwijtgeraakt (2 Sam. 5:7-9; 1 Kron. 11:4-9). De Jebusieten waren de bewoners van de stad Jebus. Ook Jebus is, net als Salem en Sion, een oude naam voor Jeruzalem. Lees Richt. 19:10 --- *“Doch de man wilde niet vernachten, maar stond op, en trok weg, en kwam tot tegenover Jebus (welke is Jeruzalem) en met hem het paar gezadelde ezelen; ook was zijn bijwif met Hem.”* David koos Jeruzalem (David’s stad) als hoofdstad voor het volk Israël (2 Sam. 5:6-10).

David kocht vervolgens de berg Moria van de Jebusiet Arauna (2 Sam. 24:18-25; 1 Kron. 21:18-22:1) voor de volle prijs en hij bouwde er een altaar voor God. Dit gebeurde nadat God Israël strafte met een pestilentie, omdat David het volk had geteld. Toen de engel des Heren zijn hand uitstreekte om Jeruzalem te verderven, vond God het genoeg geweest. De engel was op dat moment bij de dorsvloer van Arauna, de Jebusiet, op de berg Moria. De engel stond dus bij de woonplaats van God.

Op dezelfde plaats te Jeruzalem, op de dorsvloer van Arauna, bouwde Davids zoon Salomo de eerste tempel, Gods huis (2 Kron. 3:1;7). Nehemia bouwde er later de tweede tempel. En God was daar zeer sterk met Zijn heerlijkheid aanwezig, zodanig dat de priesters vanwege de zalving van de Heilige Geest niet konden staan en de tempel niet konden binnengaan.

Jeruzalem bleef ook tijdens de Babylonische ballingschap in de Joodse harten (Ps. 37:1,5,6). Vers 5 zegt --- *“Indien ik u vergeet, o Jeruzalem! zo vergeet mijn rechterhand zichzelf!”* Dit was tijdens de verstrooiing van het volk Israël over de gehele wereld niet anders. Gedurende bijna tweeduizend jaar baden de Joden bij elke Pesach-sederavond en in elk afsluitend gebed van de Grote Verzoendag steeds weer: *“Tot volgend jaar in Jeruzalem”*.

Er is dus sprake van een lange geschiedenis tussen het Joodse volk en de stad Jeruzalem. Broeders en zusters, laten we nu eens de redenen op een rijtje zetten, waarom de Here God Jeruzalem met haar Tempelberg (Sion) zó lief heeft:

- Omdat op deze plaats Abraham zijn grote geloof en liefde voor God toonde door zijn zoon Izaäk aan Hem te offeren (Gen. 22). Dit als een schaduwbeeld van God’s eigen offer van Zijn Zoon Jezus op Golgotha’s kruis te Jeruzalem voor een verloren wereld.
- Omdat op deze plaats Jeruzalem van oudsher reeds Gods woning was. En hier woont Hij temidden van Zijn volk. Hierop ga ik dadelijk verder in.
- Omdat (het aardse) Jeruzalem de regeringshoofdstad van Zijn Zoon Jezus zal zijn als Hij als Koning op de troon van David zal zitten.
- Omdat (het aardse) Jeruzalem het typebeeld is van het (geestelijke) Nieuwe Jeruzalem, namelijk de Bruid van Zijn Zoon Jezus Christus, dat straks ná het 1000-jarige Vrederijk de plaats van het aardse Jeruzalem zal innemen op een nieuwe aarde. Openb. 21:1,2 --- *“En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is.”*

Jeruzalem is Gods geliefde woonplaats en regeringshoofdstad

Israëls oude leider Mozes sprak bij de doortocht van Israël door de Rode Zee reeds profetisch over de berg van God (de berg Sion, cq. de berg Moria, cq. de Tempelberg) die God tot Zijn woonplaats zou maken. Ex. 15:17 --- *“Die zult Gij inbrengen, en planten hen op den berg Uwer erfenis, ter plaatse, welke Gij, o HEERE! gemaakt hebt tot Uw woning, het heiligdom, hetwelk Uw handen gesticht hebben, o HEERE!”*

Uit Ex. 25:8 blijkt dat God in het midden van Zijn volk Israël wilde wonen. Ook sprak Mozes over de plaats, die God zou verkiezen om Zijn Naam te vestigen en daar te wonen (Deut. 12:5,11,21. Op déze plaats moest Israël haar feesten vieren (Deut. 16:2,6,12; 26:2). Leest u ook 1 Kon. 8:29 --- *“Dat Uw ogen open zijn, nacht en dag, over dit huis, over deze plaats, van dewelke Gij gezegd hebt: Mijn Naam zal daar zijn; om te horen naar het gebed, hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats.”*

God verkoos Jeruzalem om er voor eeuwig te wonen. 2 Kron. 6:5-6 --- *“Van dien dag af, dat Ik Mijn volk uit Egypteland uitgevoerd heb, heb Ik geen stad verkoren uit alle stammen van Israël, om een huis te bouwen, dat Mijn Naam daar zou wezen; en geen man verkoren om een voorganger te zijn over Mijn volk Israël. Maar Ik heb Jeruzalem verkoren, dat Mijn Naam daar zou wezen; en Ik heb David verkoren, dat hij over Mijn volk Israël wezen zou.”*

Ezra 1:3b, 5:2b --- *“.....en hij bouwde het huis des HEEREN, des Gods van Israël; Hij is de God, Die te Jeruzalem woont.....beggonnen te bouwen het huis Gods, Die te Jeruzalem woont;.....”*

Ps. 132:13 -- *“Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats zeggende: Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd.”*

De bijbel zegt overigens in vele schriftgedeelten, dat Jeruzalem Gods eigen stad en eeuwige woonplaats is. Leest u o.a. 2 Kron. 7:16; Ps. 9:12; 68:16-17; 132:13-14; 135:21; Jes. 8:18; Joël 3:17; Zach. 2:10,12 en 17.

Jeruzalem is ook de stad van God als de grote Koning (Matt. 5:34-35; Ps. 2:6). De bijbel zegt dat de Here Jezus Christus, de wereld eens zal regeren met Zijn heilig Woord vanuit Jeruzalem. Er zijn veel teksten over Gods verkiezing van Jeruzalem als Zijn regeringshoofdstad: Jes. 2:3 --- *“En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des HEEREN, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem.”*

Jes. 24:23 --- *“En de maan zal schaamrood worden, en de zon zal beschaamd worden, als de HEERE der heirscharen regeren zal op den berg Sion en te Jeruzalem, en voor zijn oudsten zal heerlijkheid zijn.”*

Leest u in dit verband ook Ps. 87:2, 110:2, Jes. 4:5, Mich. 4:1-2; Obadja 1:17, Matt. 5:35, Rom. 11:26.

Maar in de jaren vlak voor de eindtijd en tijdens de Grote Verdrukking zal Jeruzalem óók tot grote ergernis en bedwelming van alle volkeren worden. Zódanig dat zij zich zullen stellen tégen Jeruzalem en haar onder leiding van de Antichrist zullen aanvallen (Zach. 12:2-3). Let u toch op de nieuwsberichten! Maar de Heer heeft Zijn Jeruzalem lief en zal haar over haar ijveren en zal haar ondanks alles blijven verkiezen (Zach. 1:14 en 17; 2:12; 3:2).

Israël en Jeruzalem zijn een Joodse erfenis

God gaf het land Israël (met de stad Jeruzalem) eens aan Abraham, Israëls stampatriarch. Gen. 15:18-21 --- *“Ten zelfden dage maakte de HEERE een verbond met Abram, zeggende: Aan uw zaad heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af, tot aan die grote rivier, de rivier Frath: Den Keniet, en den Keniziet, en den Kadmoniet, En den Hethiet, en den Fereziet, en de Refaieten, en den Amoriet, en den Kanaäniet, en den Girgaziet, en den Jebusiet.”* Het was in Gen. 12:7 dat God het land Israël voor het eerst aan Abraham had beloofd. En God herhaalde Zijn belofte in Gen. 13:14-17; 15:18-21; 17:7-8; 24:7.

Ook aan Izaäk beloofde God het land Israël (Gen. 26:2-4; 28:3-4,13-15), nadat Hij reeds tegen Abraham gezegd, dat Hij dit verbond niet zou sluiten met Ismaël, de onwettige zoon, maar met Izaäk, de wettige zoon van Abraham.

Gen. 17:18-21 --- *“En Abraham zeide tot God: Och, dat Ismaël mocht leven voor Uw aangezicht! En God zeide: Voorwaar, Sara, uw huisvrouw, zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen Izaäk; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond zijn zade na hem. En aangaande Ismaël heb Ik u verhoord; zie, Ik heb hem gezegend, en zal hem vruchtbaar maken, en hem gans zeer vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij gewinnen, en Ik zal hem tot een groot volk stellen; Maar Mijn verbond zal Ik met Izaäk oprichten, die u Sara op dezen gezetten tijd in het andere jaar baren zal.”*

En God beloofde het land ook aan Jakob, de zoon van Izaäk (Gen. 35:11-12).

Psalm 105:8-11 zegt ons dat er ten aanzien van de landbelofte sprake was van een eeuwig verbond --- *“Hij gedenkt Zijns verbonds tot in der eeuwigheid, des woords, dat Hij ingesteld heeft, tot in duizend geslachten; Des verbonds, dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan Izaäk; Welken Hij ook gesteld heeft aan Jakob tot een inzetting, aan Israël tot een eeuwig verbond, Zeggende: Ik zal u geven het land Kanaän, het snoer van ulieder erfdeel.”*

Dit is héél duidelijke taal! Toen God aan de voorvaderen van Israël het land Israël tot een erfenis gaf, was dat voor eeuwig. En elk kind van God dat een beetje politiek geëngageerd is en zich verdiept in de plaats die Israël thans in het Midden-Oosten inneemt, weet dat de wereld hier héél grote moeite mee heeft. Men stelt zich vragen: *“Geldt die belofte nu nog? Moeten we er nu nog rekening mee houden? Wat dan met de Palestijnen?”*

Nu zal een orthodoxe Jood heel positief over Gods eeuwige landbelofte zijn. Maar een Europese humanist zal Joodse landaanspraken in het huidige politieke en geestelijk duistere klimaat als totaal niet opportuun beschouwen. Een Arabier of Palestijn zal beweren dat niet Izaäk, maar Ismaël als zoon van Abraham de drager van die beloften is en óók aanspraak maken op Jeruzalem. Terwijl de traditionele christelijke kerken nu óók al aanspraken maken op Jeruzalem en zichzelf als wettige erfgenamen van Gods beloften beschouwen via de verwerpelijke Vervangingstheologie. Zij hebben reeds lang geleden afscheid van Gods beloften aan Israël genomen. Maar gelukkig dat Gods Heilige Geest bijbelgetrouwe christenen van de waarheid van het Woord overtuigt en hen dringt om pal achter Israël te gaan staan, óók als het gaat om de landbelofte.

Vóórdat het volk Israël na Gods belofte van het land Kanaän aan hun patriarchen daadwerkelijk dit land in bezit kon nemen, moesten er eerst 400 jaren voorbij gaan tengevolge van de slavernij van het volk Israël in Egypte. Maar toen deed God opnieuw Zijn landbelofte aan Mozes (Ex. 32:13). God had aan al de volkeren in Kanaän namelijk 400 jaar de tijd gegeven om zich van hun ongerechtigheden te bekeren. De maat van hun ongerechtigheden was nog niet vol. Gen. 15:16 --- *“En het vierde geslacht zal herwaarts wederkeren; want de ongerechtigheid der Amorieten is tot nog toe niet volkomen.”*

Maar óók Israël werd door God vermaand om niet dezelfde ongerechtigheden als de volkeren in Kanaän te bedrijven. Omdat zij dan net als de Kanaänieten uitgespuwd zouden worden door het Beloofde land. Lev. 18:24-28 --- *“Verontreinigt u niet met enige van deze; want de heidenen, die Ik van uw aangezicht uitwerpe, zijn met alle deze verontreinigd; Zodat het land onrein is, en Ik over hetzelfde zijn ongerechtigheid bezoeke, en het land zijn inwoners uitspuwt. Maar gij zult Mijn inzettingen en Mijn rechten onderhouden, en van al die gruwelen niets doen, inboorling noch vreemdeling, die in het midden van u als vreemdeling verkeert. Want de lieden dezes lands, die voor u geweest zijn, hebben al deze gruwelen gedaan; en het land is onrein geworden. Dat u dat land niet uitspuwe, als gij hetzelfde zult verontreinigd hebben; gelijk als het het volk, dat voor u was, uitgespuwd heeft.”*

Desondanks verontreinigde Israël het Beloofde Land (Jer. 2:7). Israël verviel in zonden en werd twee keer in ballingschap gevoerd, nl. de Babylonische ballingschap die 70 jaar duurde, en de Romeinse ballingschap die bijna 2000 jaar duurde. Pas de afgelopen 100 jaar keren de Joden naar hun land terug. Ook deze ballingschappen zijn in Gods Woord gepro-

feteerd (Deut. 28:62-66; Neh. 1:8; Micha 7:13). Maar God zou hen echter ook weer terug brengen naar het land Israël (Jes. 11:11; Jer. 31:10; Zach. 10:9; Ezech. 11:16-17, 37:21-22).

Volgens Ezech. 47:21-23 hebben de oorspronkelijke volkeren, die in het land Israël wonen overigens dezelfde rechten als de inwoners, dus de Joden, van Israël. Ook Ps. 87:1-4 vermeldt dat aan de vreemdelingen door God burgerrechten worden toegekend. Maar uiteindelijk zijn al de landbeloften aan Israël nog steeds volledig geldig (Gal. 3:15-18).

Geliefde broeders en zusters, ik roep u op om u te heiligen en te reinigen, zodat u eens tot het Nieuwe Jeruzalem, de wondervolle, schitterende Bruid van het Lam Gods mag behoren. Maar ook roep ik u op om de nieuwsberichten rond Israël nauwlettend te volgen en voorzichtig te zijn met uw oordeel over Israël. God is een conditionele en rechtvaardige God. Wat Hij belooft, zal Hij doen. Ten goede maar óók ten kwade.

Gen. 12:3 --- *“En Ik zal zegenen, die u (d.w.z. Israël) zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.”*

Joël 3:2 --- *“Dan zal Ik alle heidenen vergaderen, en zal hen afvoeren in het dal van Josafat; en Ik zal met hen aldaar richten, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israel, dat zij onder de heidenen hebben verstrooid, en Mijn land gedeeld;”*

Zach. 2:8 --- *“Want zo zegt de HEERE der heerscharen: Naar de heerlijkheid over u, heeft Hij mij gezonden tot die heidenen, die ulieden (d.w.z. Israël) beroofd hebben; want die ulieden aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan.”*

Amen.